

kender fuldstændig Kvægavlsforeningernes Betydning; men det forekommer mig, at man rigtignok har været noget ubillig ved at tage bort fra Avlscentrerkonkurrencerne og give saa meget til Kvægavlsforeningerne.

Jeg skal, som sagt, angaaende Detaillerne i Lovforslaget indskrænke mig til disse 2 større Punkter, idet jeg dog endnu ønsker at udtale et Par Ord om Forslagets finansielle Betydning. Den ærede Minister var allerede noget inde derpaa, men jeg kunde dog have Lyst til at tilføje nogle Ord. Som nævnt gives der nu efter de 2 gældende Love og Bevillingerne paa Finansloven 572,000 Kr.; derfra maa imidlertid drages c. 10,000 Kr., som ikke vil kunne inddrages under denne Lov, saa at der i Øjeblikket gives 562,000 Kr. til Formaal, der falde ind under denne Lov. Efter Kommissionens Forslag vilde Udgiften være bleven 818,000 Kr., altsaa naturligvis en ret betydelig Forøgelse, men, som jeg nævnte før, maa vi allesammen være belavede paa, at finansielt slippe vi ikke billigt fra denne Lov. Efter de Forandringer, der nu ere foretagne i det andet Ting med Ministerens Indvilligelse, faar jeg ud, at der til Lovforslaget vil medgaa 764,000 Kr., altsaa nogen Nedsættelse af Kommissionens Forslag. Besparselserne i Lovforslaget ved de videre Forhandlinger andrage 95,000, Forhøjelserne 40,000 Kr., Besparselserne i det hele 54,500 Kr., altsaa endeligt Udgiftsresultat, som jeg nævnte, c. 764,000 Kr., som i og for sig jo ikke kan siges at være nogen overvældende Sum, naar vi gaa til en saa stor Opgave som at støtte vort Landbrug. Som den ærede Minister meget rigtig bemærkede, er der jo imidlertid forskellige flydende Bevillinger. Han nævnedes nogle af dem, men der er jo flere, der er saavel Dyrskuer som Fællesskuer, Hesteavlforeninger, Kvægavlsforeninger, Svineavlforeninger og Kontrolforeninger, hvor Tilskuddet overalt vil kunne stige. Til Kontrolforeningerne er der jo sat 250 Kr. pr. Forening, men her er der dog i Loven sat en Begrænsning med 120,000 Kr. Den ærede Minister indlød sig ikke paa at anstille nogen Beregning om, hvor meget man i Virkeligheden vilde komme til at betale ifølge denne Lov i Løbet af nogle Aar. Det er vistnok rigtigt, at den ærede Minister ikke har gjort det, man er inde paa Glatis i den Henseende, men jeg skulde dog gætte paa, at vi om ikke saa mange Aar ville nærme os saa smaat mod Millionen. Det er et smukt og godt Tilskud, men jeg haaber dog, at det finansielt vil blive til

at bære, og jeg for mit Vedkommende har ikke nogen Betænkelighed ved at stemme for et saadant Beløb til vort Landbrug. Den ærede foregaaende Taler begyndte rigtignok med at sige, at i Virkeligheden var det det bedste, at man kunde hjælpe sig selv, og det mente han i Grunden, at Landbruget godt kunde have gjort, men han konkluderer dog derhen, at det, her var foreslaaet, var meget for lidt, man skulde give meget mere. Lige saa vist som jeg tror, at vi ikke vare naaede til det Punkt, hvor vi nu ere, uden Statens Hjælp, lige saa meget haaber jeg paa, at det her foreliggende dog kunde betegne en Afslutning for en Række af Aar. — I Parentes maa jeg maaske bemærke, at den ærede sidste Taler ogsaa var inde paa et andet Emne, nemlig at der gaves saa overordentlig lidt til andre Ting, f. Eks. til Plantekultur, og han nævnedes der en Sum af ca. 15,000 Kr. Jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at paa Finanslovsforslaget staar der opført til Forsøg med Plantekultur 72,000 Kr. — Jeg haaber imidlertid af et oprigtigt Hjerte, at vi, naar vi nu blive enige om denne Lov, saa ogsaa i en Aarrække skulle være fri for de evindelig tilbagevendende Forhøjelser paa Finansloven, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om den ærede Minister vilde udtale, at han nu har lagt Forslaget saaledes til Rette, at det er hans Tro og hans Haab, at vi dermed ogsaa ville kunne hjælpe os i en hel Del Aar, og hvis det saa blev nødvendigt at gøre en Forandring — og Forandringer koste altid Penge, naar man kommer til Rigsdagen — at det saa maatte ske gennem en Forandring i Loven og ikke gennem Forandringer paa Finansloven. Naar vi altsaa tør gaa ud fra, at vi efter Vedtagelsen af dette Lovforslag — som i det væsentlige er bygget paa de gamle Rammer fra de gældende Love, og derfor ikke gør nogen egentlig Revolution inden for Landbruget, men kun ret væsentlig forhøjer de Beløb, som allerede ere givne — kunne leve under disse Love i en Række af Aar uden for hyppige Fordringer om Forhøjelse, saa vil jeg for mit Vedkommende med Glæde stemme for de 7—800,000 Kr. eller, som jeg nævnte, henvend 1 Mill. Kr., som vi blive nødt til at give efter dette Lovforslag.

Jeg skal altsaa anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Det er mit Haab, at vi trods den ikke lange Tid, der er tilbage af den ordinære Session, maa kunne bringe dette Lovforslag til Ende i denne Samling.